

ΕΜΕΙΣ ... και ΕΣΕΙΣ

“Δεν καπνίζω, επενδύω στο μέλλον της καρδιάς μου”

ΚΟΙΝΟΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άρχιεπίσκοπος Αθηνών
& Πάσης Ελλάδος κ.κ. Γερώνυμος
ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ:

Γ. Κασμάτης

Π. Τσάκος

Ι. Τσουνής

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Π. Τούτουζας

ΤΑΜΙΑΣ: Ά. Γιατράκου

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Κ. Τούτουζας

ΜΕΛΗ: Ε. Βορίδης, Ά. Δήμα,

Β. Κόκκινος, Δ. Ρίχτερ, Χρ. Στεφανάδης,

Δ. Τούσουλης, Στ. Ψυχάρης

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ:

Γ. Άνδρικόπουλος

Β. Βοπέας

Ά. Βούτσας

Γ. Γκουμάς

Ν. Κασιλάμπρος

Ε. Παπασιερίδης

Ν. Χούλης

Τριήμερο στη χώρα της Ιστορίας και τῶν Μύθων

Κική Παπακωνσταντίνου, Πρόεδρος Επιτροπῆς Φίλων του ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.

Στο Βόλο και στο Πήλιο πέρασαν το τριήμερο από τις 15-18 Ἀπριλίου οί Φίλοι του ΕΛ.Ι.ΚΑΡ. με έναν άπιθανο, άνοιξιάντικο, σχεδόν καλοκαιρινό καιρό. Ο Βόλος είναι πόλη της Θεσσαλίας με 144.000 κατοίκους. Είναι κτισμένη στο μυχό του Παγασητικού κόλπου, στη θέση της άρχαίας Ίωλκῶ. Ἡ εὐνοϊκή γεωγραφική θέση της πόλης, λόγω του λιμανιού, συνέβαλε στην εξέλιξη της σε οικονομικό κέντρο της Θεσσαλίας. Ἡ οικονομία του Βόλου στηρίζεται κατά κύριο λόγο στο εμπόριο, τις υπηρεσίες, τόν τουρισμό, αλλά και στη βιοτεχνία και βιομηχανία. Τό 1984 ιδρύθηκε τό Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και έδωσε νέα πνοή στην οικονομική και πνευματική ζωή του Βόλου με καλλιτεχνικές δραστηριότητες, Δημοτικό Θέατρο, όφδειο, καθώς και συμφωνική όρχήστρα.

Ἡ πόλη του Βόλου, καθαρή και με ώραία ρυμοτομία, στεφανώνεται από τό καταπράσινο και πανέμορφο Πήλιο, με ύψόμετρο 1.624 μ. και 24 χωριά, όλα με τό δικό τους ιδιαίτερο χαρακτήρα, κτισμένα σε μαγευτικές θέσεις με θαυμάσια θέα, πνιγμένα στο πράσινο, πού ή φημισμένη Πηλιορείτικη άρχιτεκτονική τους δίνει πρόσθετη γοητεία. Ἡ περιοχή είναι πλούσια σε μύθους. Ἐκεί γεννήθηκαν οί ζακουσοί μύθοι της Άργοναυτικής Έκστρατείας, του Άσκληπιού, τῶν γάμων του Πηλέα και της Θέτιδος, της Κενταυρομαχίας, του Ίάσωνα, του Άχιλλέα και του Κένταυρου Χείρωνα, ό όποίος δίδαξε την Άρετή, την Σοφία, την Ίατρική και τόν Άνθρωπισμό σε όλους τους άρχαίους μυθικούς ήρωες.

Ο πρώτος σταθμός στον Βόλο ήταν στο Μουσείο Πλινθοκεραμοποιίας, πού στεγάζεται στο παλιό εργοστάσιο τῶν αδελφῶν Τσαλαπάτα και παρουσιάζει την καθημερινή ζωή στο εργοστάσιο, καθώς και όλα τα στάδια της παραγωγῆς διαφορετικῶν τύπων τούβλων και κεραμιδιῶν. Ίδρύθηκε τό 1926 και στην άκμή της λειτουργίας του άπασχολούσε 250 πρόσωπα. Σταμάτησε νά λειτουργεί τό 1978. Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα του είδους του και οί βιομηχανικοί του χώροι έχουν αναστηλωθεί και άποτελοῦν σήμερα

σπάνιο είδος διασωζόμενου βιομηχανικού συγκροτήματος στον Έλληνικό χώρο, πού δημιούργησε τό 2004 τό πολιτιστικό Ίδρυμα του Όμίλου της Τράπεζας Πειραιῶς.

Ο περίπατος στο κέντρο του Βόλου και ή παραμονή στα παραλιακά τσιπουράδικα για τό μεσημεριανό μας ήταν επιβεβλημένα. Συνεχίσαμε την άνοδο στο Πήλιο, στο παραδοσιακό χωριό του Άγίου Λαυρεντίου, πού απέχει 20 κλμ από τό Βόλο. Είναι χωριό με πλούσια βλάστηση, πού δεν έχει μεγάλη τουριστική ανάπτυξη και διατρεί την άγνότητα και όμορφιά του χωριού του Πηλίου. Τό χωριό αναπτύχθηκε μετά την ίδρυση της Μονῆς του Άγίου Λαυρεντίου, πού κτίσθηκε πιθανόν από Λατίνους Μοναχούς τό 1204 και αφιερώθηκε στον Ρωμαιο Μάρτυρα Αρχιδιάκονο Λαυρέντιο. Μετά τό τέλος της Φράγκικης κατάκτησης άλλος Μοναχός του Άγίου Όρους με τό όνομα Λαυρέντιος ανακαίνισε τη Μονή με την συνδρομή του αυτοκράτορα Άλεξίου του Γ΄ τό 1378. Από τότε άρχισε ή οίκηση του χωριού. Στα κατοπινά χρόνια απέκτησε ξεχωριστή φήμη από τόν Άγιο Άπόστολο τόν Νέο, πού μαρτύρησε στην Κωνσταντινούπολη τό 1686. Στόν Άγιο Άπόστολο τό Νέο αποδίδονται πλήθος θαυμάτων, γι αυτό και στη μνήμη του στις 16 Αυγούστου έρχονται χιλιάδες πιστοί. Μετά την ανεξαρτησία τό 1823, ό Άγιος Λαυρέντιος γνώρισε μεγάλη άθιση και αναδείχθηκαν από τό χωριό πολλοί Λόγιοι.

Ο έπισκέπτης μπορεί νά θαυμάσει τά πολλά άρχοντικά του χωριού, δείγματα της παραδοσιακής άρχιτεκτονικής, τις εκκλησίες του Άγίου Άθανασίου και του Άγίου Δημητρίου στο κέντρο του χωριού με την ώραία πλατεία, τά πανύψηλα πλατάνια και τά πλακόστρωτα καλντερίμια. Παρακολούθησαμε τόν Άκάθιστο Ύμνο στο Ναό του Άγίου Δημητρίου με τό ώραίο ξυλόγλυπτο Τέμπλο, με κατάνυξη, θρησκευτική ευλάβεια και ζεστή άτιόσφαιρα, πού άναδύει ή μεγάλη ξυλόσομπα της εκκλησίας. Ο ξενώνας Δρυάδες πού καταλύσαμε είναι καινούριος, πολύ καθαρός, προσεγγμένος και έχει έξαιρετικό και ποιοτικό φαγητό.

Τη δεύτερη ημέρα της εξόρμησης μας στο Πήλιο επισκεφθήκαμε το παραδοσιακό χωριό Βυζίτσα με τα επιβλητικά άρχοντικά, τα λιθόστρωτα καλντερίμια και τις βρύσες. Ο επόμενος σταθμός μας ήταν στις Μηλίες, όπου επισκεφθήκαμε το Λαογραφικό Μουσείο και την βιβλιοθήκη Μηλιών «Ψυχής Άκός», που είναι μία από τις παλαιότερες βιβλιοθηκές στον ελληνικό χώρο. Ίδρύθηκε το 1814 με τη μορφή Σχολής από τρεις Μηλιώτες Λογίους, τον Άνθιμο Γαζή, τον Γρηγόριο Κωνσταντά και τον Δανιήλ Φιλιππίδη. Της έδωσαν το όνομα Ψυχής Άκός που σημαίνει θεραπεία ψυχής. Σήμερα στο ιστορικό τμήμα σώζονται 3.000 τόμοι και πολλά χειρόγραφα που χρονολογούνται από τον 10ο ως τον 18ο αιώνα. Έχει και δανειστικό τμήμα, που περιλαμβάνει 13.000 τίτλους βιβλίων.

Η επίσκεψη στο Ναό των Παμμεισίτων Ταξιαρχών, στην πλακόστρωτη πλατεία με τα μεγάλα πλατάνια, ήταν μία αποκάλυψη. Κτίστηκε το 1741, είναι τρίκλιτος Βασιλική, με κρυφούς τρούλους. Η άγιογράφηση έχει γίνει από Άγιορείτη μοναχό και το τέμπλο της είναι ξυλόγλυπτο από ξύλο φλαμουριάς και έπιχρυσωμένο από Ήπειρώτες μαστόρους. Ο Ναός έχει μοναδική ακουστική, που οφείλεται σε μικρά πήλινα πιθάρια, τα οποία βρίσκονται στις γωνίες του τρούλου, χωρίς να είναι εμφανή και σε ένα πηγάδι στο κέντρο του Ναού.

Το πλακόστρωτο καλντερίμι των 600 μέτρων, που άρχίζει από την πλατεία των Μηλιών, κατεβήκαμε όλη η ομάδα για να φθάσουμε στον γραφικό σιδηροδρομικό σταθμό και να επιβιβαστούμε στο Μουντζούρη, το μικρό τραίνο. Ο Ιταλός μηχανικός Evaristo de Chirico, πατέρας του διάσημου ζωγράφου Giorgio de Chirico, που γεννήθηκε στο Βόλο, σχεδίασε και κατασκεύασε το 1893 το μικρό τραίνο για να ενώσει το Βόλο με τα Λεχώνια και τις Μηλίες. Η διαδρομή των 15 χλμ διήρκεσε μιάμιση ώρα και είναι ξεχωριστή εμπειρία. Το τραίνο περνάει μέσα από χαράδρες με πλούσια βλάστηση από γαλιές και γεφύρια, ενώ στα άριστερά κατά διαστήματα σε μαγεύει η θέα προς τον Παγασητικό Κόλπο. Μετά την όδική ανάπτυξη και σύνδεση των χωριών του Πηλίου με το Βόλο, ο πρώην Μουντζούρης σταμάτησε να λειτουργεί, αλλά το 1985 θεωρήθηκε ιστορικό μνημείο και άρχισε πάλι να λειτουργεί με πετρέλαιο πιά, σαν μία άτραξιν της περιοχής!

Την τρίτη και τελευταία ημέρα, αφήνοντας τον ώραϊο Άγιο Λαυρέντιο, επισκεφθήκαμε το ανακαινισμένο Αρχαιολογικό Μουσείο του Βόλου, που κτίστηκε το 1909 με χρήματα Βολιώτη ευεργέτη. Είναι το κεντρικό Μουσείο της Θεσσαλίας και ένα από τα παλαιότερα της χώρας. Φιλοξενεί αρχαιολογικά εύρηματα από όλη τη Θεσσαλία, από την παλαιολιθική περίοδο έως τα ρωμαϊκά χρόνια. Η χαρισματική ξεναγός και η ωραία διάταξη του Μουσείου μας εντυπωσίασαν. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε την εκκλησία της Αγίας Τριάδας. Καινούριος, μικρός Ναός, εντυπωσιάζουν οι άγιογραφίες του ζωγράφου Γουναρόπουλου, που έγιναν το 1951. Η ιδιαίτερη τεχνοτροπία του και οι χρωματικές επιλογές προσδίδουν γλυκύτητα και ήρεμία στις άγιογραφίες.

Για να έχουμε την εικόνα του ιδιαίτερα άνεπτυγμένου τουριστικά Πηλιορείτικου χωριού, ανεβήκαμε στην Πορταριά για γεύμα. Η Πορταριά, πνιγμένη στα πλατάνια, στα λουλούδια, στα έσπιατόρια και τα μαγαζιά με παραδοσιακά προϊόντα, αλλά και με ιδιαίτερα πολύ κόσμο, μς έκανε να νιώσουμε ότι η επιλογή μας να μείνουμε στον Άγιο Λαυρέντιο είχε ιδιαίτερη αξία, επειδή μς έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την πραγματική όμορφη του Πηλίου.

Όπως πάντα, η έκδρομή μας στο Βόλο και το Πήλιο είχε επιτυχία. Το πνεύμα μας και η ψυχή μας πλούτιστηκαν με γνώσεις, φυσική όμορφη και ευχαρίστηση. Πάνω απ' όλα όμως μς έδωσε την ικανοποίηση και τη χαρά που νιώθουμε, όταν συναντιόμαστε οι Φίλοι του ΕΛ.Ι.ΚΑΡ. και μοιραζόμαστε την συντροφιά, την αγάπη και την εκτίμηση. 🍷

